

Beste,

De mens als dier, net uit!. Na een lange uiteenzetting waarbij de relativiteit van het verschil tussen mens en dier uitgebreid wordt behandeld en aangegeven, met als uitzondering het grote verschil tussen wel of geen "geest"(bewustzijn?), waarbij juist dat verschil ons de morele plicht als mens geeft om het goed en kwaad gevoelsmatig/intuïtief te (kunnen) onderscheiden en uiterst respect te betrachten voor alles wat leeft, komt Markus met zijn morele claim voor de mens het "goede" in praktijk te brengen en daarmee het verschil te maken en ook dit als de "zin" van het leven te benoemen.

Als de zin ergens te vinden is, is het daar, in samenhang met het verlichten van het lijden van alle "lijdenden" om ons heen, (immers uiteindelijk is leven lijden..)

Het boek sluit aan bij mijn inzichten in die zin dat m.i. de moraal/ethiek wat mij betreft inderdaad eenvoudig zal blijken te zijn. Datgene dat goed is intuïtief en kan uiteindelijk rekenen op consensus wereldwijd.

Een ander top uitgangspunt is ook dat "religie" verre van dit alles wordt gehouden en dan ook in die zin geen rol wordt toegekend. (Vaak de basis van grote onenigheid, oorlog, tot op (massa)moord toe. Het is Markus zijn gedrevenheid en enthousiasme die aanstekelijk is, hij prikt onzin door en ziet grote verbanden tussen tal van eerdere filosofieën, een verademend boek, begrijpelijk voor een ieder die zich in deze materie wil verdiepen.

Breng moreel goede daden in praktijk, zie hoe "men" opveert, (inclusief jezelf), hier geldt "goed doet, goed ontmoet" en "wat u niet wil dat u geschiedt doe dat ook een ander niet"

Dit alles in het licht van het feit dat de verbinding tussen mensen gelegen is in de wederkerigheid, de smeerolie maar ook de "levensvoorwaarde" voor een geslaagd leven!

En daarna onze relativiteit in het geheel onderstrepen, het leven eindigt uiteindelijk met het verlies van alles waardoor alleen al door dat feit zelfreflectie maar ook zelfkennis, (ken U zelf) impulsen krijgen om daar echt werk van te maken, om de nietigheid onder ogen te zien en toch een zin te kunnen en mogen ontdekken, (in het sociale contact met anderen, het goede doen) Alles voor wat het waard is, immers de "ethiek van het niet-weten" is m.i. als fenomeen een feit, wij zijn beperkt en zullen vele, vele dingen nooit kunnen begrijpen en kunnen doorvorsen. Niet weten, en niet meedoen kunnen ook echt als bevrijdend worden beleefd...overgave aan het leven, (Amor fati, zoals Nietzsche het mogelijk zou noemen)

tot zover mijn bijdrage aan de schrijfdialoog, Gabriel is een topper!

Met vriendelijke groet

Ap Woudstra